

የደሴ ሕዝብ - ተረኛው የመስዋዕትነት ጠቦት?

ከመሳፍንት ዘፈረንሳይ ለጋሲዮን (አዲስ አበባ)

(t.mesafint@gmail.com)

ሐምሌ 2001 ዓ.ም

ከሳምንታት በፊት ያደመጥኩት አንድ ዜና በርካታ ነገሮችን ወደ አእምሮዬ እያመላለሰና ከዚህ በፊት ተሰምቶኝ የማያውቅ ስሜት በዉስጤ እየፈጠረ ፋታ ሲነሳኝ ይህችን ወረቀት ጫጭሬ የተሰማኝን ለወገኖቼ ባካፍልስ ብዬ አሰብኩና ብዕሬን አነሳሁ። ዜናውን አብረን አድምጠንዋል፤ የኔኑ መሰል ስሜት በዉስጣችሁ የፈጠረባችሁ በቁጥር ቀላል እንደማትሆኑ ግምቴ ነዉ። ፈልጌዉ ሳይሆን ፈልጎኝ የመጣዉ ወሬ የቤተሰቤን ታሪክ፣ የግል የህይወት ልምዴን፣ ሁሉም የምናፍቀዉን የወላጆቹን የትዉልድ ስፍራ፣ የክርስትያንና የሙስሊም ዘመዶቹን አብሮ የመኖር ዘይቤ፣ ከሁሉም በላይ ደግሞ የአብሮ አደጋን የሰይድን ወንድምነት እያስታወሰኝ በጊዜም በቦታም ሩቅ ይዞኝ ነጎደ።

ተወልጄ ያደኩት አሁን በምኖርባት በአዲስ አበባ ከተማ ቢሆንም ወላጆቼ ስለፈለቁባት ስለወሎ ሰዉ ፊት ይገዢ የምቀርበዉ እዉቀት አላጣም። ለመጀመሪያ ጊዜ ወደ ወሎ የሄድኩት እድሜዬ 16 ዓመት ሲደርስ ቢሆንም፤ በየጊዜዉ ከወደዛዉ ብቅ እያሉ ከሚጎበኙን ዘመዶቻችን ጋር አብሮ እየመጣ ሲያወደኝ ከኖረዉ የአካባቢዉ ሕዝብ ፍቅር እንዲሁም አብሮ የመኖር መጻሕፍት እየተማረኩ አድጌአለሁ። ወላጆቼ ክርስትያኖች ናቸዉ፤ ነገር ግን ሀረጎቻዉ ወደ ኋላ ቢቆጠር ብዙም ራቅ ሳይባል ሙስሊሞች ይገኙባቸዋል። ጁሚና ጸሎተኛ የነበሩት ክርስትያኑ አያቴ አባቴን የወለዱት ሙስሊም ወላጆች ከነበሯት ባለቤታቸዉ ነዉ። አባቴ የክርስትና እምነት ተከታይ ሆኖ ቢያድግም፤ ይህ ከሙስሊም ዘመዶቹ ጋር አብሮ ለመኖር እንቅፋት ሆኖበት አያዉቅም። ቤተክርስትያን ሳሚዋ እናቴ ሙስሊም ዘመድ አዝማዶቿ ሊጎበኝት ከወሎ ወደ መሀል ሀገር ሲመጡ ጠብ እርግፍ እያለች የሀይማኖታቸዉን ስርዓት በማክበር የክርስትያን ምግብ ባልነካዉ እቃ ምግባቸዉን አዘጋጅታ፤ ለፀሎት የሚሰግዱበትን ስጋጃ አነጣጥፋ እንዲሁም ዱአ ለማድረግ የሚያስፈልጋቸዉን ሁሉ አቀራርባ ስትቀበላቸዉ እያየሁ አድጌአለሁ። የእናቴ የቅርብ ዘመድ የሆነዉ ሰይድ ትምህርቱን እኛ ጋር ተቀምጦ ሲከታተል የእስልምናም ሆነ የክርስትና በዓላት በመጡ ቁጥር ለእርሱም ለኛም እንደየእምነታችን የሚታረደዉ ታርዶ በዓላቱን በጋራ እየበላን እየጠጣን በማክበር ለዓመታት አብረን ኖረናል።

ወደ ወላጆቹ የትዕልልድ ስፍራ ለመሄድ እድል ባገኘሁ ጊዜ ወላጆቹ እቤታችን ያየሁትን አብሮ የመኖር ባህል ምንጭ ወሎ ዉስጥ አገኘሁት። ወደ ወሎ በተለይም ደግሞ ወደ ደሴ በየምክንያቱ ሳቀና እዛ ያሉትን ሙስሊሞቹን ዘመዶቹን ለአፍታ እንኳን ቢሆን ሳላያቸው አልመለስም። የሰይድ እናት እንዲሁም እህትና ወንድምቹ “መሳፍንቴዋ” እያሉ በፍቅራቸው እየጠሩኝ፤ አንገቴ ላይ ተጠምጥመው በስስት ዓይናቸው እያዩኝ፤ እያነቡ ተቀብለውና አስተናግደው እያነቡ ሲሸኙኝ፤ “ምነው እዚህ የምቆይበት ጊዜ እንደዓመት በረዘመልኝ” ብዬ ከመመኘት በቀር ሀይማኖታችን ለየቅል መሆኑን ለአፍታ እንኳን አስቤው አላውቅም – እነሱም እንደኔው።

ይህ የማወጋችሁ የቤተሰቤ ታሪክ ባጭሩ የወሎ ሕዝብ ታሪክ ነው። ሀገራችንን ገላጭ የሆነው የሀይማኖቶች መከባበርና መቻቻል ጎልቶ ከሚታይባቸው ቦታዎች መካከል ወሎ ግንባር ቀደሙ ነው። ወሎ ዉስጥ ሙስሊሙን ከክርስትያኑ፣ ክርስትያኑንም ከሙስሊሙ በስምም ሆነ በግብር ለመለየት አስቸጋሪ ነው። ይህን የመሰለ አስደናቂ ትስስር ያለው የደሴው ወገኔ በመሬት ጉዳይ በተቀባባ ሸር ለወያኔ መርዛማ ሴራ መታጨቱን ያረዳኝን ዜና ስሰማ ነው እንግዲህ ያ ድብልቅልቅ ያለ ስሜት በዉስጤ የተፈጠረው። ግና ብዙም ሳልቆይ በአንደኛው ጆሮዬ የገባውን ይህን ወሬ በዉስጤ ተመቻችቶ ሳይቀመጥ ባጫወትኳችሁ ታሪኬ በመምራት ምንገድ ምንገዱን እያሳየሁት “እኔ ግድም ድርሻ እንዳትል” ብዬ በሌላኛው ጆሮዬ አስወጣሁት።

ኢትዮጵያችን በአብዛኛው የምትታወቀው በየጊዜያቱ በሚፈራረቁባት ሰው-ሰራሽና የተፈጥሮ ችግሮች ቢሆንም ጥቂት የማይባሉና የብዙዎችን ቀልብ የሚስቡ በጎ ገፅታዎችንም ታድላለች። ከነዚህ መካከል በቀዳሚነት ሊጠቀስ የሚችለው በሕዝቦቿ መካከል የሚታየው የመቻቻልና አብሮ የመኖር ባህል ነው። ሀገራችንን ለ19 ዓመታት እንደመሻገር የተጣበቀባት የወያኔ መንግስት ከምንም ነገር በላይ በሚሳሳለት ስልጣኑ ላይ ለመቆየት፣ በመልካም ገፅታዎቹ ኮርቶና ደምቆ የሚኖረውን ሕዝብ በዘር፣ በጎሳ፣ በሀይማኖት፣ በጾታ፣ በእድሜና በሌሎችም ሰበባ ሰበቦች ለመለያየት ያልሰራው ድራማ የለም። ለ19 ዓመታት እንዳየነው ወያኔ እንደ እርጉዝ ቀን እየቆጠረ ለመለያየ ካዘጋጃቸው ካርዶቹ መሃል አንዱን መዘዝ አድርጎ በሕዝብ ዉስጥ እንደ እባብ በደረቱ ተስቦ እየገባ የፖለቲካ ቁማሩን ሲቆምር ቆይቷል። በተለያዩ የሀገሪቱ ክፍሎች ሕዝብን በደምና በአጥንት አለያይቶ ለማጫረስ እንደሚሞክረው ሁሉ፣ በተለይም ከቅርብ ጊዜ ወዲህ በሙስሊሙና በክርስትያኑ መሀል ለዘመናት ሰፍኖ የቆየውን ሰላምና አንድነት በመናድ ሕዝቡን በታትኖ ስልጣንን ከራሱ ጋር

እንደጠጉርና ማበጠሪያ አስተሳሰብ ለመኖር የልዩነት መርዛውን እየረጨ ጠብ ለመጫር ይደልታል - በሚፈጥራቸው ግርግሮችም ንፁህንን ይጨፈጭፋል።

ወያኔ በሀይማኖት ሰብብ የማበጣበጥ ስራ እንዲሰራለት የሚያደራጃቸውን ቡድኖች በማር የለወሰውን ፊት አስይዞ በሕዝብ መሃል እየለቀቀ በተለያዩ መንገዶች ብጥብጥን ይጭራል። አንዱን መስሎ የሌላውን እምነትና ተከታዮቹን በማንቋሸሽና በመዝለፍ፣ በአምልኮ ስፍራዎችና ሕዝብ በብዛት በሚገኝባቸው ቦታዎች የእምነት መፈክሮችን በማሰማት፣ ለአንዱ የሚገባውን መሬትም ሆነ ሌሎች ነገሮች ለሌላኛው በመስጠትና ሌሎች መሰል ሴራዎችን በመሸረብ የሀይማኖቶቹን ተከታዮች ቁጣና ንዴት ወስጥ እየከተተ ወደ አለመግባባትና ጠብ በመምራት ሕዝብን በሕዝብ ላይ ለማነሳሳት ያሰራል። በእምነቶቹ ተከታዮች መካከል የማግለል አስተሳሰብና አመለካከት የሚያሰርፁ ሀይሎች እንዲሰርጉ በማድረግ ተቻችሎ የኖረውን ሕዝብ ሆድ እያሻከረ ሊያባላው ይሸርባል። እነዚህንና መሰል ተግባራትን በማቀናበር በሕዝብ መሀል እሳቱን ከለኮሰ በኋላ ቅልብና አልሞ-ተኳሽ ሰራዊቱን ሴራውን ወደሸረበበት ስፍራ እየላከ ንፁህንን አስቀጥቅጦና አስገድሎ ሲያበቃ የአዞ እንባውን በማንባት “ድርጊቱን የፈፀሙት የፖለቲካ ሴራ ያላቸው የጥፋት ሀይሎች ናቸው” እያለ እንደ ጲላጦስ እጁን በአደባባይ ይታጠባል። ባለፉት ጥቂት ዓመታት ይህንኑ መርዛውን ለመርጨት ከሞከረባቸውና ሙስሊሞችና ክርስትያኖች ተቻችለው ከሚኖሩባቸው ቦታዎች መካከል ለአብነት ሀረርን፣ ጅምን እንዲሁም አዲስ አበባን መጥቀስ ይቻላል።

ነገር ሳላበዛ ከላይ የጠቀስኩትን ርካሽ የወያኔ አካሄድ ቁልጭ አድርጎ የሚያሳይ አንድ የማስታወሰውን ታሪክ አጫወቻችሁ ልለፍ። ጊዜው የ97 ምርጫ መዘዝ ናላውን ያዞረው ወያኔ የቅንጅት መሪዎችን በግፍ እስር ቤት ያጎረበትና ያንንም ተከትሎ ህዝቡ በድብቅም በግልጽም ተቃውሞውን እያሰማ በነበረበት ወቅት ነው። በተለይ በከፍተኛ ትምህርት ተቋማት አካባቢ ከፍተኛ የጭንቀት ድባብ የረበበት ጊዜ። ወያኔ በዚህ ወቅት የሕዝቡን የትኩረት አቅጣጫ ለማስቀየርና ራሱ የነዛውን የዘር መርዝ ተቋቁሞ አንድ ሆኖ የተነሳውን ህዝብ ለመከፋፈል እንደለመደው ለክፉ ቀን የሚጠቀምባትን የሀይማኖት ካርድ መዘዝ አድርጎ ቁማሩን ለመጫወት ሞክሮ ነበር። የሴራው አቀናባሪዎች በጅም ዩኒቨርሲቲ “አንድ ተማሪ ቅዱስ ቁርዓንን ቀዶ ለመጸዳጃነት ተጠቀመ” የሚል የበሬ ወለደ ወሬ በዩኒቨርሲቲው ተማሪዎች መካከል እንዲናፈስ ያደርጋሉ። አጀንዳው የተፈለገው ወዲህ ነበርና ወሬውን በአዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ ውስጥም በትጋት አሰራጭተውት በቀጣዩ ቀን ሙስሊም ተማሪዎች ይህንን በማውገዝ ሰልፍ እንዲወጡ ያደርጋል። በዚህም ምክንያት ጉዳዩን ከምንጩ ያልተረዱ ሙስሊም ተማሪዎች ክፉኛ ተቆጡ፣ የትምህርት ሂደቱም ተስተንጎለ። በወቅቱ በመገረም

እጅን በአፌ ላይ አድርጌ የተመለከትኩት ሌላ ክስተትም ነበር - እኔ በነበረኩበት በአዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ አንድ ዲፓርትመንት ውስጥ ትሰራ የነበረች ወያኔ የአስተዳደር ሰራተኛ ከተማሪዎቹ ጋር ስልፍ ውስጥ ተቀላቅላ በአይኔ በብረቱ ተመለከትኳት።

ወያኔ ዛሬም ለተመሳሳይ ተልዕኮ ሴራውን ሸርቦ በተረኛ የመስዋዕት ጠቦትነት ወደመረጠው ወደደሴ ሕዝብ ተሸሎክለኩ ለመግባት ሞክሯል። በደሴ ሙስሊሙን ከክርስትያኑ ለማጋጨት የተመረጠው አጅንዳ መሬት ነው። ቀድሞውንም መንግስትና ሕዝብ እያወቀው በድንኳን ቤተክርስቲያን ከልለው ፈጣሪያቸውን ሲያመልኩበት በነበረውና አፊር ሰፈር አዘዋ ገደል ጫፍ በሚገኘው ስፍራ ላይ የቤተክርስቲያን ሕንፃ ለመገንባት በአግባቡ ጥያቄ ላቀረቡት የክርስትና እምነት ተከታዮች ወያኔ በሎሌዎቹ በኩል “ሙስሊሞች ስለተቃወሙ ቦታው ለቤተክርስቲያን ግንባታ ሊወልድ አይችልም” በማለት ሙስሊሞቹ ያላሉትን አሉ ብሎ ዓይን ባወጣ መልኩ ሕዝቡን ለማቃቃርና ወደጠብ ለመግፋት በመሞከር እንደለመደው የቻለውን ያህል ንፁሀንን በጥይት ጨረሰ። ሴራውን ጠንቅቆ የተረዳው ሕዝብ የተላከበትን የወያኔ ቅልብ “ወግድልኝ! ሳልደርሱብህ አትንካኝ” ከማለት ወጪ ሙስሊሙን ወንድሙን “መሬቴን ለምን አስከለክልክኝ?” ብሎ እሰጥ አገባ ወስጥ አልገባም። የወሎ ክርስትያንና ሙስሊም ሕዝብ እንኳንስ መሬት ይገባኛል ብሎ ወያኔ የሚመኝለትን ዓይነት ጠብ ወስጥ ሊገባ ይቅርና፤ በአንድ ቤተ-አምልኮ ወስጥ ፈጣሪውን በጋራ ማመስገን የማይሳነው በደምና በፍቅር የተሳሰረ ሕዝብ ነው። ይህ ሕዝብ እንኳንስ ለጠብ ደርሶ በዚህ በዱርዬ መንግስት ገላጋይነት ሊዳኝ ይቅርና፤ ተቻችሎ መኖር ላልገቸባው ለነዚህ ደናቁርት የአብሮ መኖርን ፊደል የሚያስቆጥር ሳይማር ያወቀ ሕዝብ ነው። በጥምቀት በዓላት የወሎ ሙስሊም “አልሀምዲሊህ ታቦታችን ገባ” ይላል ተብሎ የሚነገረው በቁምነገር መነፅር ሲታይ የሚኖረውን መልዕክት የሚገልፀው ይህንኑ ነው። በወሎ ፀንቶ የኖረው የክርስትያኖችና የሙስሊሞች አንድነት ተምሳሌትነቱ ስለሀይማኖት መቻቻል ብቻ ሳይሆን ስለሀይማኖት መዋሀድም ጭምር ነው። በደምና በአጥንት አንድ የሆነውን ሕዝብ በሀይማኖት ልለየው ብሎ መቃዠት ስንጥቅ የሌለውን ብርጭቆ ሰባራ ነው ብሎ እንደማለት ይሆናል።

ወገኖቹ፤ ይህ መንግስት በሕዝብና በሀገር ላይ እየፈፀመ ያለው የግፍ መዓት “ሀረግን ሲመዙት ሀረግ ይከተለዋል” አይነት ሆኗል። ሀገራችን ኢትዮጵያ የምትታወቅባቸውና ዜጎቿ የምንኮራባቸው በጎ ገፅታዎቿ አንድ በአንድ እንደጉም በነው እንዲጠፉ እየተደረገ ነው። እንደ ብሔር ብሔረሰቦቿ ሁሉ በሀይማኖቶቿ ብዛትና በአማኞች ተቻችሎ የመኖር ባህል ደምቃ የምትታየው ኢትዮጵያችን፤ ይህ ገፅታዋ በሀይማኖት ግጭቶች ለሚታመሱ ሀገራት ትምህርት ሰጪ ሊያደርጋት ሲገባ ወያኔ ጠብመንጃ ሲፈታበት በኖረ እጁ ጥላሽት ሊቀባው

ደፋ ቀና ይላል። በሀይማኖት ሰበብ የሚነሳ ቅራኔ እጅግ አውዳሚና በቀላሉ ድንበር ተሻጋሪ እንደመሆኑ ሀይማኖትን እያራገቡ የፖለቲካ ቁማር ለመጫወት መሞከር ወጤቱ ምን ሊሆን እንደሚችል ለእናንተ ለማስረዳት አይዳዳኝም። ዛሬያ እንዲህ አይነቱን የወያኔ ሴራ “ሳይቃጠል በቅጠል” የማለት ሀላፊነት የማን ይሆን?

የልዩነት አባዜ የተጠናወተውና፤ እየሰነጣጠቀ ለማፍረስ፤ አያላ ለማወለቅ የማይተኛው ይህ ወንበዴ መንግስት ትናንት በዘር፤ ዛሬ ደግሞ በሀይማኖት ሊለየን ጉድጓድ እንደሚምሰው ሁሉ፤ ነገ ከእንቅልፉ ሲባንን “ባልና ሚስቶች በጾታ ስለሚለያዩ አብረው መኖር አይችሉም” ብሎ ቢል በበኩሉ አልገረምም። ቁም ነገሩ አንድ ነገር በተፈጠረ ቁጥር “ይህን ከሚያሰማኝ ምነው ሞቼ በነበር” ማለቱን አቁመን፤ ሸሚዛችንን ሰብሰብ፤ መታጠቂያችንን ጠበቅ አድርገን ለመፍትሄ መንቀሳቀስ ሰብዓዊና ሀገራዊ ግደታችን መሆኑን መረዳቱ ላይ ነው። “ዘጠኝ ሞት ቢመጣ አንዱን ግባ በለው” በሚል አኳኋን የሀገራችንን ጉዳይ ዳር ይዞ ለመታዘብ መምረጥ በተለይ በዚህ ቀውጢ ሰዐት ከማንም ዜጋ የሚጠበቅ አይሆንም። ለራሳችን ነፃነት ብሎም ለሀገርና ለወገን ሰላምና አንድነት ሊከፈል የሚገባውን መስዋዕትነት ከፍለን ይህን የተመረዘና የተበላሸ ስርዓት የማስወገድ የቤት ስራ አለብን ኅበዝ!። ወያኔ የሕዝብን አንገት ሊቀላበት ቀጥቅጦ የሚሰለው ካራ እራሱ አንገት ላይ የሚያርፍበትን ጊዜ የማቅረብ ሀላፊነት የማንም ሳይሆን የኛው የራሳችን ነው።

ፈጣሪ ሀገራችንን ይጠብቅ፤ እኛንም የአላማና የወጤት ሰው ይበለን!